

Agata Celejewska

Polska

chciałabym napisać, że siedzimy i ze sobą rozmawiamy
że pytam cię, co myślisz
przecież to już niewidoczna dziura
ale nie ma ze mną ciebie
wysokiego czoła, ust dosięgających
żartu zapalniczki
nie ma już bogini porozrzucanej na kartach Konstytucji
nie ma już nikogo
nawet kota już nie ma siedzącego
na parapecie

***

Na kafelkach bruku siedzi skulony chłopiec
dłubią mu usta w grymas uśmiechu
ale uśmiechów już dawno nie widać
tak samo jak nie widać smutku

To było wtedy, wiosną, nad Wartą
wszyscy rzucaliśmy się w wartką rzekę życia
byliśmy młodzi, patrzyliśmy sobie w oczy
i piliśmy do pełna nawet mdły posmak likieru

Przyszli i dali nam kawałek materiału
przetartej szmaty, bo nie można się užerać
z całą masą pragnącego
społeczeństwa

Zaczęli strzelać w nasze nic
bo już nawet pustka nie może być pusta
zagłuszona telefonami i koniecznością jedzenia
na dowóz

Od teraz zawsze będzie już coś
strach albo śmieszność w oczach
bo twarzy już nie ma
są tylko nowe słowa w nowych słownikach
i cisza, której nie mogę znaleźć